

Αθήνα, 24 Οκτωβρίου 2025

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής κ. Βασίλη Κικίλια

ΘΕΜΑ: «Έχουμε εκχωρήσει το αποκλειστικό δικαίωμα αλιείας της ΑΟΖ στην θαλάσσια περιοχή του Ιονίου;»

Κύριε Υπουργέ,

Η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS), η οποία υπογράφηκε στο Montego Bay την 10^η Δεκεμβρίου του 1982, καθώς και η Συμφωνία η σχετική με την εφαρμογή του μέρους XI της Σύμβασης, που υπογράφηκε στη Νέα Υόρκη την 28^η Ιουλίου του 1994, αποτέλεσαν μία πολύ σημαντική εξέλιξη για τα κυριαρχικά μας δικαιώματα στη θάλασσα.

Η Ελλάδα, ως όφειλε, με τον ν.2321/1995 κύρωσε την παραπάνω Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας.

Έκτοτε, οι ελληνικές κυβερνήσεις υποκύπτοντας στις απειλές της Τουρκίας με το γνωστό casus belli ακολούθησαν φοβική πολιτική και δεν τόλμησαν να ασκήσουν τα κυριαρχικά μας δικαιώματα που απορρέουν με σαφή και κατηγορηματικό τρόπο από την παραπάνω Διεθνή Σύμβαση, η οποία αποτελεί άλλωστε Εθνικό και Ευρωπαϊκό Δίκαιο.

Το 2020, μετά από μία μακρά περίοδο συζητήσεων με την Ιταλία, κυρώθηκε με τον ν.4716/2020 η Συμφωνία μεταξύ της Ελλάδας και της Ιταλίας για την οριοθέτηση των Θαλασσιών Ζωνών τους (ΑΟΖ). Μια σημαντική όντως συμφωνία.

Επίσης, με τον ν.4767/2021 η Ελλάδα καθόρισε το εύρος της αιγιαλίτιδας ζώνης στη θαλάσσια περιοχή του Ιονίου και των Ιονίων Νήσων μέχρι το ακρωτήριο Ταίναρο της Πελοποννήσου στα 12 ναυτικά μίλια, επιφυλασσόμενη *«της ασκήσεως, και ως προς τις λοιπές ακτές της, των αντίστοιχων δικαιωμάτων της, όπως αυτά απορρέουν από τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας της 10^{ης} Δεκεμβρίου 1982»*.

Στις 27 Φεβρουαρίου 2025, δημοσιεύθηκε από το Δικαστήριο της ΕΕ κατόπιν σχετικής παραπομπής της Ελλάδος από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (υπόθεση C-128/24) καταδικαστική απόφαση, επειδή δεν εφάρμοσε την Οδηγία 2014/89/ΕΕ, που αφορούσε την υποχρέωση των κρατών-μελών να θεσπίσουν και να εφαρμόσουν Θαλάσσιο Χωροταξικό Σχεδιασμό.

Λίγο αργότερα, η Ελλάδα εξέδωσε την πράξη 6 του Υπουργικού Συμβουλίου της 17/4/2025 (ΦΕΚ Δ 227/17.04.2025) για την Εθνική Χωρική Στρατηγική για τον Θαλάσσιο Χώρο και την ίδια ημέρα με το ΠΔ 33/2025 (ΦΕΚ Α 59/17.04.2025) ανακηρύχθηκε Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη στην περιοχή του Ιονίου, των Ιονίων Νήσων και μέχρι το ακρωτήριο Ταίναρο της Πελοποννήσου.

Επειδή στο Άρθρο 56 της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας καθορίζεται ότι στην Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη το κάθε παράκτιο κράτος έχει κυριαρχικά δικαιώματα αλιείας,

επειδή στο Άρθρο 3 της «Συμφωνίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας για την οριοθέτηση των αντίστοιχων θαλασσίων ζωνών τους», η οποία κυρώθηκε με τον ν.4716/2020, καθορίζεται ότι *«η παρούσα συνθήκη δεν θίγει αλιευτικές δραστηριότητες που διεξάγονται σύμφωνα με τους εφαρμοστέους κανόνες και κανονισμούς της ΕΕ»*,

επειδή οποιαδήποτε παρέκκλιση από το Διεθνές Δίκαιο σε βάρος των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων δεν μπορεί να αποτελεί μυστική συμφωνία και να μην υπάρχει σχετική ενημέρωση του ελληνικού λαού,

επειδή οποιαδήποτε παρέκκλιση από το Διεθνές Δίκαιο σε βάρος των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων είναι πιθανόν να χρησιμοποιηθεί και στο μέλλον από άλλες χώρες, οι οποίες θα διεκδικήσουν «συμφωνίες» εκτός του πλαισίου της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας,

ερωτάται ο κ. Υπουργός:

1. Διατηρεί η Ελλάδα το αποκλειστικό δικαίωμα στην αλιεία στην θαλάσσια περιοχή του Ιονίου και των Ιονίων Νήσων μέχρι το ακρωτήριο Ταΐναρο της Πελοποννήσου, όπου έχει ανακηρυχθεί και οριοθετηθεί ΑΟΖ με την Ιταλία;
2. Υπάρχει κάποια άλλη συμφωνία με την Ιταλία ή με οποιαδήποτε άλλο κράτος, με την οποία να παραχωρείται το δικαίωμα της αλιείας εντός της Ελληνικής ΑΟΖ και με ποιες προϋποθέσεις;

Ο ερωτών

Νατσιός Δημήτριος
Βουλευτής Α΄ Θεσσαλονίκης
Πρόεδρος Κοινοβουλευτικής Ομάδος ΝΙΚΗΣ